

K Scias tamen.] Adde 46 tradita per Olfac. decisio. Pedemont. 152. in fine. Baiard.

1 *Sine confecerit inuentarium, (sue non.)* Adde, quod ista est crebrior sententia, teste Olfac. dicta decisioe 152. numero finali. Giach.

m *Ultimo quero.*) Cartar. de execut. sentent. capit. fin. num. 308. in fine. Farinac. in 4. uolum. q. 98. causa decimasexta, nume. 144. Ros.

57 tradita per Couarruu. uariat. resolut. libro 2. capit. 10. nu. 4. Et uide etiam Angel. de Cast. in 2. tom. conl. crimin. diuersorum in conl. 32. cum duobus alijs sequent. ubi habetur, quod Iudeus propter baptismum non sit puniendus pena mortis, sed alia pena, & idem Angelus ibi numero quinto, dicit quod hoc sibi uidetur æquum, & iuridicum, et si baptismus esset susceptus in fraudem, & causa euitandi pœnam mortis, & etiam ad ipsam pœnam mortis iam condemnatus fuisset, & hoc fauore fidei. Tiraquell. de pœn. temp. causa uigesima quinta, numero sexto, cum sequenti. Baiard.

n *Ego uero si casus contingeret.*) supra quaestione 36. uersiculo sed pone, ubi attenditur status tempo-

communiter canon. ut dicit Abb in cap. in litteris, nu. 3. de rapt. quem refert Anan. ibi, post numerum 3. vers. In glos. heredes, Ioan. Erum. post relectiones Didaci, fol. 360. colum. 2. versic. Secundo adde. Hanc etiam dicit esse communem opi. Canon. Bbb. in cap. fin. post num. 6. de sepult. quem refert Ant. Gomez. cap. 1. delictorum, numer. 85. Et illam communem appellat Aret. in rubric. ff. de acquir. h. red. col. 2. quem refert Ruin. consilio 20. numero 1. lib. 4. Burgos in c. 1. col. 4. de empt. & vend. Didacus libro 3. resolutionum, cap. 3. post numer. 7. Et hoc etiam si cum defuncto lis contestata non fuerit. Et hanc dicit esse communem opinionem Legistarum, & Canonistarum Duennas regul. 13. nume. 12. Xuares allegat. 26. numer. 4. Menchiaca controuers. c. 96. post num. 27. versic. sexta limitatio.

18 *Scias tamen, quod heres non tenetur ex delicto defuncti, nisi usque ad vires hereditarias, & hoc siue confecerit inuentarium, siue non, et est communis opin. ut dicit Aret. in loco preallegato, quæ refert, & sequitur Ruin. in dicto consilio 20. circa fin. Negus. de pignor. fol. 50. nu. 124. in fin. Anan. in d. cap. in*

litteris; numero septimo, de rap. Didac. in d. cap. 3. numero octauo, Boff. in titul. de panis, numero 34.

19 *Sed pone, quod delinquens reliquerit plures heredes, & uis eorum non sit soluendo: nunquid tenebitur alius exonerare conscientiam defuncti? Respon. quod sic: ita tenent Hostiens. in cap. tua, de usur. & est communis opinio, ut attestatur Alciat. in l. 2. §. & harum, num. 31. in fin. ff. de verb. obligat.*

20 *Ultimo quero, nunquid Iudeus, qui post commissum delictum suscepit sacrum baptismum, possit pro eo delicto puniri. Respond. in hoc fuit aliquando controuersia inter Doctores: nam gloss. in cap. quod autem, in verbo Penitentis, 32. quest. 1. tenuit, quod nō: & dicit Ferrat. cautela 24. post numerum quartum, quod hęc est communis opin. Theologorum, quem refert Viuius in libro communium opin. in verbo, Accusari potest Iudeus. Alij uero uultis tenuerunt contrarium, scilicet, quod licet Baptismus tollat pœnam spiritualem criminum ante commissorum. non tamen liberat a pœna temporali, quæ pro eis esset imponenda. Et hanc esse communem opinionem attestatur Ioan. de Anan. in d. cap. de ijs post num. 6. quem refert Ruin. consilio 13. numero tertio, libro quinto, ubi in facti contingencia ita consuluit, licet subdat, quod erit in arbitrio iudicis eligere contrariam opinionem tanquam mitiorem, & equiorem. Berous in eod. cap. de ijs, num. 15. Apostil. ad Angel. de malefic. in verbo, Et ad querelam post num. 91. Dec. consilio 103. num. 2. Ferd. Loazes in §. ijs itaque, numero 28. Instit. de iustitia, & iure, quem refert Plaza libro primo delictorum, cap. 34. numero 17. Marquar. de Iudeis in tertia parte. cap. 5. numero primo. Ego uero, si casus contingeret, libentius inclinarem in opin. gloss. quæ proculdubio equior est, & religioni nostra magis fauet, magisque attrahit Iudeos ad conuersionem, ubi tamen non apparet, quod sacrum baptismum in fraudem suscepissent. Bene uerum est, quod in omnem casum, licet talis Iudeus sit liberatus a pœna temporali, non tamen erit liberatus a restitutione, vel emendatione damni, ad quam tenebatur ante baptismum susceptum, & hoc dicit esse uerissimū. & ab omnibus approbatum Ruin. in d. cons. 13. num. 2.*

QVÆST. LII.

De negatiua probatione.

SVMARIA.

Ex Claro.

- 1 Si probetur delictum, de quo reus imputatur, non fuisse commissum, debet reus absolui.
- 2 Potest que i probari per rei euidentiam.
- 3 Item potest probari per testes.
- 4 Negatiua simplex, & indeterminata est improbabilis, secus autem si sit coarctata loco, & tempore.

Ex Additionibus.

- 1 Negatiua non entis an sit probabilis.
- 2 Testes super negatiua presumuntur falsi.
- 3 Oratio negatiue que sit.
- 4 Exculpato quomodo sit faciendā, & quando proficit, remissiuē.
- 5 Inquisitio ualet, etiam quod ignoretur nomen delinquentis.
- 6 Cadaueris recognitio quomodo sit faciendā.

ADDI-

ADDITIONES,

Ad Quæst. LII.

*P*er euidentiam rei.] Cartar. de execut. sentent. cap. fin. numero 42. Ross.

b Sit per rerum naturam impossibile.] Adde, quæ dixi supra ad q. 4. uersic. Hęc autem omnia, in fractura muri, de qua ibidem, Cartar. de execut. sentent. cap. fin. nume. 43. Drogh.

Scias autem.) Immo potest probari, uide per Nat tam conf. 684. & declara, ut per Spec. tit. de probat. §. probate col. 1. & 2. uide inlir. Drogh.

Scias autem.) Adde uidentium Nat. in conl. 648. ubi, quod negatiua non entis sit punibilis. Baiard.

d Preterea etiam.) Negatiua simplex est improbabilis, Farin. q. 75. vol. 3. pat. 3. nu. 221. Ross.

e Si tamen coarctetur loco.] Farin. q. 65. & part. 3. nu. 222. Ros.

f Non potuisset esse, vel fieri.) Adde, ut cautus sit testis, ne talia deponat ut hic in fine: tunc enim redditur per tale dictum, suspectus de falso, quia sola suspitione stante super tali dicto carcerari potest, ut in inspecto de falso dixit Dec. conl. 274. sub nu. 5. & conf. 602. nu. 6. ad med. quod tamen limita, ubi testis sic carcerandus uellet fideiubere, Capyc. decis. 30. num. 4. sup. in §. salum uerl. Tria est, & potest esse ratio, quia cum pro etimine falsi non sit pœna mortis naturalis, ut est supra §. falsum, uersic. Sed quarto fideiubendo euadit carceres per ea, quæ dixi supra quat. 46. uers. In hac autem. Drogh.

g Cauent tamentestes.) Adde per uidentium Deci. in capitulo quosdam contra, numero tertio, & uigesimo octauo de probat. Baiard.

b Dicuntur suspecti de falso.] Ut per Deci. qui concordantes allegat in capitulo quoniam contra, numero tertio, & numero decimo octauo, de probationibus, uel procedere, inquit, etiam si uerbis affirmatiuis proponatur, quod & comprobatur Apollilla illius, quoniam consideratur effectus, & illa oratio per uerē negatiua est, quæ priuationem significat, per Dec. post allegatos ibidem, qui illam limitat duobus modis.

Et primo, nisi negatiua sit sententiæ coniuncta, ad eod. cadat in sensum testis, puta, si dicatur, Titus non habet oculos, non habet birettum in capite, & tunc non probatur negatiua dire-

cto quia quod non cadit in sensum testis, sed indirectè probatur, quia ex quo non representatur aliud uisui, iudico, quod nihil sit in loco. Secundo prædicta conclusio non habet locum in negatiua coarctata loco, & tempore, quem bene probari potest, per indirectum tamen. ut per gloss. in dict. cap. quoniam contra, &

tradit Alexand. conf. 43. Visis libro quarto, num. 18. & hoc uerū intelligitur, ut quando tali quando coarctata sit, ut cadat in sensum testis, ut declarat Bald. in lauctor. C. de probat. & tradit Dec. ubi supra, & in cap. tertio loco supra eodem. Et restrictio negatiue etiam aliter considerari potest, uidelicet, quando facta fuit discussio, & relatio per nuncium de commissio ne iudicis, per Dec. post alios relos, ibidem. Similiter dicitur coarctata negatiua, quæ restringitur ad certam scripturam ut per Dec. ibid. cū multis similibus, ut in conl. meo synd. numer. 89. 290. Et cauet regulariter testis, ne astruat mēram negationem: quia posset puniri de falso, ut per Iacob de S. Georg. in leg. si per alium §. docere, ff. ne quis eum qui. Giach.

scilicet, quod reus delictum ipsum non miserit, neque committere potuerit.

Scias autem, quod negatiua non entis est improbabilis, secundum omnes, ut dicit Igneus in repet. §. nō alias, numer. 77. ff. ad Silla. Preterea etiam negatiua simplex & indeterminata est improbabilis, ut dicit gloss. in cap. bona, il. 1. in verbo, Per rerum naturam, de elect. quam dicit esse communem approbatam Paris. in capit. quoniam contra, numero octauo de probat. Hanc etiam opinio, dicit esse communem Herculi. de probat. negat. numer. 272.

Si tamen coarctetur loco, & tempore, tunc æquè probatur, ut affirmatiua, quando scilicet testes d ponunt ipsam negatiua, & reddunt rationem, quod non potuisset esse, vel fieri, quin ipsi testes uiderent, uel scirent. Ita dixit gloss. in §. si uerū absunt, in uerb. Et uiderisse, in auth. de here. & facti. colla. 1. & ait Felin. in cap. in nostra, numer. 8. in fin. de testi. quod audiuit Aretin. in uoce dicentem, quod opin. illius gloss. obtineretur in practica, quia est communis, quæ refert Ruin. conl. 97. circa fin. lib. 4. Hanc etiam esse ueram, & receptam sententiam attestatur Simancas de heret. capit. 26. numer. 4. Cauent tamen testes, quia eo ipso, quod deponunt super negatiua, dicuntur suspecti de falso, quod tamen intellige iuxta ea, quæ dixi supra hoc eod. lib. §. falsum, uersic. solent etiam.

Potest etiam hæc negatiua probari per confessio-

uolumine primo, ubi latissimè, quibus modis fiat exculpatio, & quando proficit inculpato, uide etiam Mascard de probat. conclus. 1130. numero decimo, & 15. & de exculpatione eius, qui extra carceres facit fidem ad fauorem alicuius carcerati, puta pro homicidio, dicitur se illud homicidium fecisse, & propterea carceratum esse innocentem, uide Foller. in practica criminali in secunda parte, 3 parte, in uerb. confitebuntur. numero nono, ubi tenet talem exculpationem non prodesse. Baiard.

Potest etiam hæc negatiua probari per confessio-

uolumine primo, ubi latissimè, quibus modis fiat exculpatio, & quando proficit inculpato, uide etiam Mascard de probat. conclus. 1130. numero decimo, & 15. & de exculpatione eius, qui extra carceres facit fidem ad fauorem alicuius carcerati, puta pro homicidio, dicitur se illud homicidium fecisse, & propterea carceratum esse innocentem, uide Foller. in practica criminali in secunda parte, 3 parte, in uerb. confitebuntur. numero nono, ubi tenet talem exculpationem non prodesse. Baiard.

Linet